

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR.634
din data de 23.10.2013

Dosar nr.: 362/2013

Petiția nr.: 2543/09.04.2013

Petent: M.N.

Obiect: situație de discriminare bazată pe prevederile Legii nr. 329 din 2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri respectarea acordurilor –cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1.M.N-

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Plângerea vizează neacordarea sporului de stabilitate și interzicerea cumulului pensiei cu salariul.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa nr.2543 din 17.04.2013 a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D în baza Deciziei 997 din 7 Octombrie 2008, având în vedere faptul că acordarea acestui drept s-a stopat printr-un act normativ.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

4.1. Prin memoriul său, petentul sesizează faptul că, începând cu luna decembrie 2007, prin Legea 334/2007, salariații M.A.E au beneficiat de acordarea unui „spor de stabilitate”, dar care nu se aplica persoanelor încadrate în muncă după pensionare. În acest fel salariații care proveneau din rândul cadrelor militare și erau declarați pensionari în condițiile Legii 164/2001 și al OUG nr. 7/1998 aprobată prin legea 37/2001, și care cumulau pensia cu salariul, nu au fost cuprinși în plata acestui spor.

4.2. Precizează că Legea 37/2001 la art. 24 că *„Personalul militar pensionat în condițiile prezentei ordonanțe poate cumula pensia cu salariul obținut în cazul în care își continuă activitatea ca angajat sau cu veniturile suplimentare realizate prin activități în scop lucrativ”*.

4.3. Prin Legea 329/2009 s-a interzis cumulul pensiei cu salariul, care era singura diferență dintre un salariat care provenea din rândul foștilor militari și un salariat care lucrase numai în mediul civil, deoarece celelalte condiții ale contractului de muncă și obligații de serviciu, inclusiv financiare erau și sunt și acum la fel. Dar în același timp, salariaților care făceau parte din categoria menționată mai sus (foști militari) nu li s-a acordat și dreptul de a primi acel spor de stabilitate și nu au fost incluși în categoria salariaților normali.

4.4. Acest lucru a făcut ca această categorie de salariați să nu beneficieze de aceleași drepturi ca și ceilalți salariați.

4.5. Petentul consideră că legea 329/2009 a introdus o discriminare a unor persoane prin anularea unui drept acordat printr-o altă lege, respectiv Legea 37/2001, dar nu a pus în drepturi normale aceste persoane ca salariați cu drepturi depline. Acest lucru a condus la pierderea unor drepturi salariale atunci când s-au aplicat legile 284-285/2010.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că obiectul petiției constă în neacordarea sporului de stabilitate și interzicerea cumulului pensiei cu salariul prin apariția Legii 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri respectarea acordurilor –cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

5.2. **În drept**, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. Totodată, Colegiul director reține că modul de stabilire prin lege a statului și a modului de stabilire a unor drepturi bănești nu este o problemă ce poate fi apreciată din punct de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor și O.G. 137/2000, republicată.

5.4. De asemenea există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.(Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.6. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în conformitate cu prevederile O.G. 137/2000, republicată.;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

CAZACU IOANA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA – Membru

THEODORA BERTZI – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Redactat și motivat de C.S.S și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.